

kraft. Især den islandske melding om fortsat hvalfangst er skræmmende. Det islandske projekt indebærer en årlig fangst af 80 finhvaler, 80 vågehvaler, 40 sejhvaler, 10 blåhvaler og 10 pukkelhvaler over de næste fire år. Danmark bør arbejde for at standse dette projekt. Også af denne grund finder flertallet det nødvendigt, at den færøske fangst af fredede finhvaler standses.

Grønlandsministeren antyder i et svar til udvalget, at man bør overveje muligheden for at tillade en fortsat begrænset norsk vågehvalfangst, idet dette sandsynligvis vil få Norge til at trække sin protest mod moratoriet tilbage. Flertallet vil stærkt henstille til regeringen, at Danmark ikke gør noget konkret ud af disse overvejelser, men aktivt forsøger at lægge pres på Norge for at få Norge til at trække protesten mod moratoriet tilbage og stoppe sin kommercielle hvalfangst, når det besluttede moratorium træder i kraft til næste år.

Flertallet udtaler sin bekymring for, at en fortsat grønlandsk fangst af pukkelhvaler efter al sandsynlighed vil resultere i, at den bestand, hvorpå fangsten drives, vil være udryddet inden for de næste 15–20 år. Flertallet opfordrer derfor den danske regering til at indlede forhandlinger med Grønlands hjemmestyre med henblik på at finde brugbare alternativer til den grønlandske pukkelhvalfangst, således at denne kan stoppes, så snart det er praktisk muligt. Flertallet noterer med tilfredshed, at problemet vedrørende de gentagne grønlandske overskridelser af pukkel- og finhvalkvoterne nu synes løst.

Efter at have gennemgået grønlandsministerens redegørelse for Danmarks holdning til IWCs regulering af fangst af småhvaler og specielt Bairds Beaked Whale samt organisationernes kommentarer til denne redegørelse finder flertallet ikke den danske holdning velbegrundet og noterer sig samtidig nødvendigheden af, at der finder en international regulering af disse sted. Flertallet henviser specielt til grønlandsministerens svar til udvalget, hvori det fastslås, at forvaltningen af havpattedyr skal foretages af kyststaterne eller egnede organisationer, jfr. havretskonventionstekstens § 65. Miljøorganisationerne har henledt udvalgets opmærksomhed på de følgende linjer i § 65, hvor der bl.a. står: »Staterne pålægges at samarbejde med henblik på havpattedyr og i forbindelse med

hvaler i særdeleshed, gennem de relevante organisationer, arbejde for deres bevarelse, forvaltning og forskning.« Flertallet er af den opfattelse, at der ikke findes andre internationale organisationer ud over IWC til regulering af fangst af småhvaler, hvorfor IWC bør være den rette internationale organisation til dette, og noterer sig miljøorganisationernes oplysning om, at der tidligere har været foretaget omdefineringer af IWCs kompetence. Flertallet henstiller derfor til regeringen, at Danmark på det kommende årsmøde i IWC arbejder aktivt for vedtagelse af eventuelle forslag, der måtte komme op om kommissionens kompetence til at regulere specielt fangsten af Bairds Beaked Whale.

Et *mindretal* (Ellefsen (V), valgt for sambandspartiet på Færøerne) henstiller til regeringen, at Danmark på det kommende årsmøde i IWC indtager en fornuftig og saglig holdning til spørgsmålene om storhvaler såvel som småhvaler.

Danmark bør fortsat medvirke til, at kommerciel fangst på truede hvalarter standses.

Når det drejer sig om videnskabelige forskningsprojekter, bør man vurdere, om der reelt bliver dækket et behov for forskning, som tilfældet er med det meget begrænsede færøske videnskabelige forskningsprojekt (der blev taget 2 finhvaler i 1984), eller om der er tale om omgåelse af det vedtagne stop.

En af begrundelserne for det færøske videnskabelige forskningsprojekt er, at man for 10 år siden satte en nul-kvote for den såkaldte færøsk-vestnorske bestand af finhvaler, uden at man på nogen måde kunne begrunde, at der er tale om en særlig færøsk-vestnorsk bestand, og uden at man havde materiale, som indicerede en nul-kvote i det her omhandlede område, samtidig med at betydelige fangstkvoter blev fastsat for de tilstødende områder.

De færøske undersøgelser tyder på, at forekomsten af finhvaler ved Færøerne er ganske betydelig – heldigvis.

En anden del af begrundelsen for den færøske forskning er, at man finder det naturligt, at færinger har en begrænset fangst af hvaler i området til lokalt konsum. En sådan fangst vil næppe blive godkendt, uden at der foreligger dokumentation for, at bestanden kan tåle dette.